

מאורות אל העבר

ז ניסן תשל | 12/05/1970

ויקפדיה נחלת הכלל

משוררת השואה (נלי זקש)

"חול הנדודים / חול סיני הבוער / המעורב בשארית חכמת שלמה / המעורב במרירות סוד הלענה". כך עירבה המשוררת היהודייה נלי זקש בשיריה, בין הסבל היהודי הבלתי נגמר שהגיע לשיאו בימי השואה, לבין המורשת המפוארת של עם ישראל. זקש, ילידת ברלין (1891), נודעה מנערותה כמשוררת מבטיחה ומוכשרת, ופרסמה בכתבי עת גרמניים מובילים. ימים ספורים לפני שנשלחה להשמדה, הצליחו מעריציה בשבדיה, בעזרת לחצים שהופעלו מבית המלוכה על השלטונות הנאציים, לאפשר לה ולאמה לצאת מגרמניה. כל שאר בני משפחתה נספו. זקש, שהתגוררה בסטוקהולם עד פטירתה בז' בניסן תש"ל (12.5.1970), הקדישה את שירת חייה לתיעוד מוראות השואה בשירה, בספרות, בתרגום ואף במחזה "אלי", שבו התמודדה עם שאלות האמונה הקשות המתעוררות לנוכח סבל העם היהודי לדורותיו. תיאוריה של אימי המחנות ושל "הנעליים המיותמות" של הקורבנות היהודיים הפכו לאחד הסמלים של זיכרון השואה באירופה. בשנת 1966 קיבלה בצוותא עם ש"י עגנון את פרס נובל לספרות. על מעמד זה אמרה כי עגנון מיצג את מדינת ישראל, והיא את הטרגדיה של העם היהודי.

מפת עולם